10.-
344800?

30

PIEŚNI

na 3 i 4 głosy żeńskie

dla seminaryów żeńskich
i wyższych zakładów naukowych żeńskich,

ułożył

F. J. L. d'Arma Dietz.

nauczyciel muzyki c. k. seminaryum naucz.
żeńsk. w Przemyślu.

Reskr. Wys. c. k. Minist. wyznań i oświaty z dnia 13. marca 1894 l. 2462 polecone do użytku w seminaryach naucz. męskich i żeńskich. Reskr. Wys. c. k. Rady Szkolnej krajowej z dnia 10 kwietnia 1894 l. 6257 polecone do użytku w szkołach średnich.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W ŁODZI

Przemyśl

Nakładem Autora.

KK 52/67/10
10.5.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA ŁÓDZI
M 14075

Spis.

		str.
1.	Hymn ludu. Haydn.	1.
2.	Wieczór. Adam.	2.
3.	„Patrz jak piękny.“ Hiller.	2.
4.	„Gdy ciężkie życia.“ Hauer.	3.
5.	Koncert przyrody. Abt.	4.
6.	Noc majowa. Kotarbiński.	5.
7.	Dumka. St. Moniuszko.	6.
8.	„Polatuj myśli.“	7.
9.	Flisacy. Münchheimer.	8.
10.	Pieśń wieczorna. Kreutzer.	10.
11.	Marzenie. Chopin.	12.
12.	Wilija.	13.
13.	Powrót wiosny. Würfel.	14.
14.	Powitanie lasu. Mendelssohn.	15.
15.	Pożegnanie lasu. Esser.	16.
16.	„Na Wawel.“	17.
17.	Wisła. Nowakowski.	19.
18.	Chór Niebian. Abt.	20.
19.	Poranek. Abt.	22.
20.	Chór z or: „Jozue.“ Händel.	23.
21.	Wiosna. K. Studziński.	24.
22.	„Kiedy walki.“ Dürrner.	26.
23.	Prząśniczka. Mair.	27.
24.	Skarga. Reinecke.	28.
25.	Tercet z „Atalii.“ Mendelssohn.	30.
26.	Tercet z or: „Eliasz.“ Mendelssohn.	32.
27.	„Panie Twa łaska.“ Grell.	34.
28.	Modlitwa żeglarzy.	35.
29.	„Boże mocny.“ Moniuszko.	36.
30.	W dzień imienin. Mendelssohn.	37.

Hymn ludu.

J. Haydn.

2.

Obowiązkom swoim wierni,
Strzeżmy pilnie świętych praw!
W ich obronie niech się spełni
Powołanie do cnych spraw.
Pomni, jak to skroń żołnierza
Świetnie zdobi lauru krzew,
Nieśmy chętnie za Cesarza,
Za Ojczyznę, mienie, krew!

3.

Ludu pilnej pracy zbiory,
Niech osłania zbrojna moc!
Niechaj kwitną ducha twory,
Niech rozpędza światło noc!
Austryi Boże daj wsławienie,
Na szczyt chwały racz ją wznieść!
Słońca Twego skłoń promienie
Ku jej szczęściu, na jej cześć!

4.

Spólność, jedność powołania,
Niech przenika wszystek lud,
Bo złączonych sił działania,
Zdolne przemódz wszelki trud.
Dążąc społem ku celowi,
Chciejmy bratnio siły zlać!
Szczęść Monarsze! szczęść krajowi!
Austrya będzie wiecznie stać!

5.

Przy Cesarzu mile włada
Cesarzowa, pełna łask,
Wszystek lud Jej hołdy składa,
Podziwiając cnót Jej blask.
Franciszkowi Józefowi
I Elżbiecie Boże szczęść,
Habsburskiemu szczęść domowi:
Sława Jemu, chwała, cześć!

Lento e sostenuto. Adam.

2.

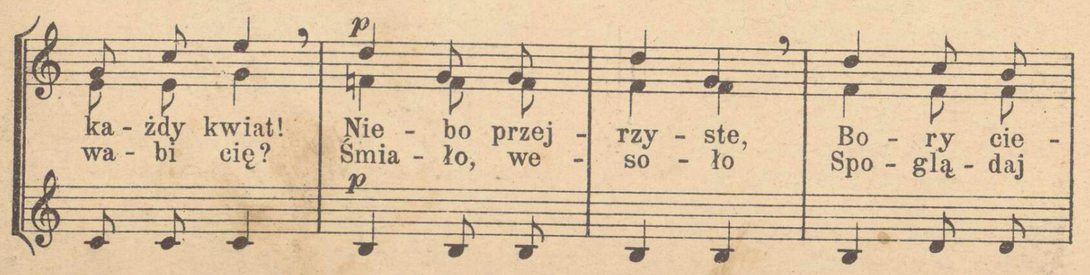

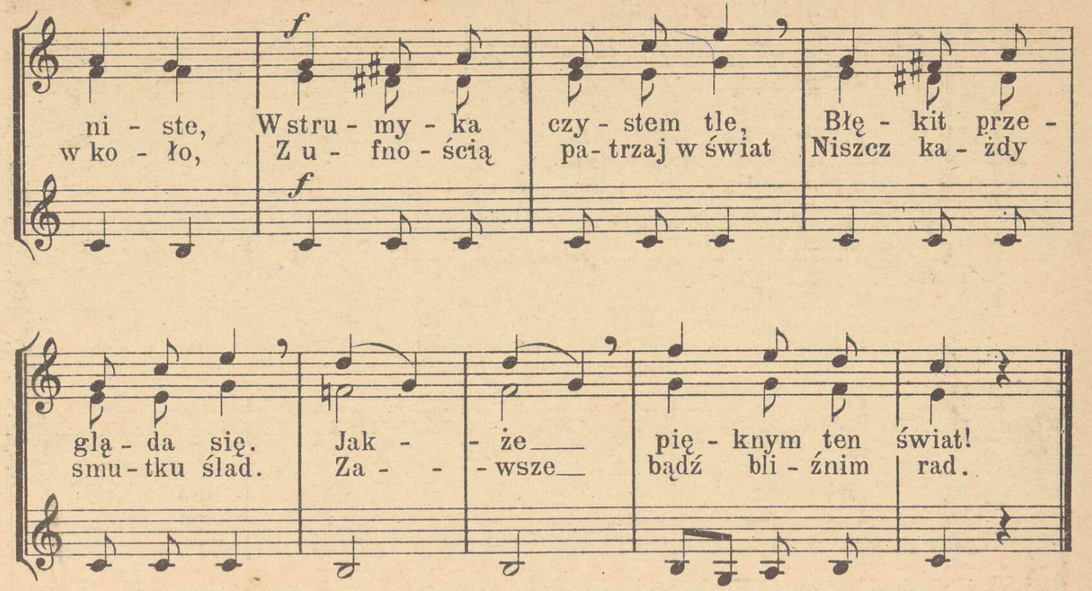
„Patrz jak piękny."

Allegretto. F. Hiller. Tłum. O. C.

3.

„Gdy ciężkie życia troski."

Adagio sostenuto. E. Hauer. Tłum. O. C.

4.

Koncert przyrody.

F. Abt.
Tłum. O. C.

Leggiero.

5.

1. W cie- -ni - stym bo - - rze po - śród szme - ru
2. To znów ku - kuł - - ka zna - ną piosn - ką

roz - ło - ży - stych drzew Przy- ro - da kon - cert da - je nam, brzmi
po - pi - su - -je się. Lecz jej nie uj - rzysz bo gę-stwi - ną

cu - dny pta - szął śpiew. Sko - wro - nek sko - ro
żwa - wo o - - na mknie. A wszy - stko mil - knie

bły-śnie świt już ku błę-ki - tom mknie. W błę - ki - cie za - wisł
gdy roz - po-cznie sło-wik so - lo swe. W za - chwycie mil - czy

jak - by na - gle wsłod - kim spo- - czął śnie, W błę -
świat gdy cu - dny tryl wnie - bio - - sa śle, W za -

tak -
wnie -

wsło - - - - - - - - - dkim spo - czął śnie.
bio - - - - - - - - - sa cu - dny śle.

ki - cie za - wisł jak - by na - gle wsło-dkim spo - czął śnie.
chwy-cie mil - czy świat gdy cu - dny tryl w nie-bio - sa śle.

Noc majowa.

Andante.

Kotarbiński.

6.

1. Wci - chy wie - czór w noc ma- -jo - wą W dal po
2. Pieśń po - ry - wa wi - cher mło - dy Nad do -

ro - sie piosn - ka drga, Ser - ce sły - szy ka - żde
li - nę, po nad jar W fa - le mą - ci sen - ne

sło - wo, Ka - żdą nu - tkę do - brze zna - - -
wo - dy W bór drze - mią - cy nie - sie gwar - - -

Za - wsze nam na no - wo Ko - i du - szę ci - sza ta.
Ko - na wdzięk po - go - dy, Ci - chej pie - śni mil-knie czar.

Dumka.

Andantino. St. Moniuszko.

7.

1. Tam na gó - rze ja - wor sto - i, ja - wor zie - lo -
2. Przy - szła ma - tka, przy-szła ma - tka, przy-szła ma - tu -

neń - ki, Gi - nie ko - zak w cu - dzej stro - nie, ko - zak mło-dziu -
leń ka, O - bró ci - ła bia - łe li - ca, prze-ciw sy - na -

sień - ki. „Gi - nę, gi - nę w cu - dzej stro - nie,
leń - ka. „O - tóż wi - dzisz mój sy - neń - ku,

riten. e dim. Un poco più lento.

śmierć mi o - czy tu - li, Pro - szę cie - bie
mo - je dro - gie dzie - cię! Nie słu - cha - łeś

riten. e dim.

mo - ja sio-stro do - nieś to ma - tu - li, Pro - szę cie - bie
oj - ca, ma-tki ta - kież two - je ży - cie, Nie słu-cha-łeś

rall.

Lento.

mo - ja sio - stro do - nieś to ma - tu - li;
oj - ca, ma - tki ta - kież two - je ży - cie!

„Polatuj myśli.“

Słowa E. Wasilewskiego.

Lento.

8.

1. Po - la - tuj my - śli po ni-wach oj - czy - stych,

Po - wietrzem przodków od - dy - - chaj; Skąp wartkie skrzydła

w fa-lach Wi-sły czy - stych, Swe-mu się słoń-cu u - śmie - - chaj.

2.
Z wawelskich wieżyc z Bronisławy szczytów,
Zabrzmij pieśń chorem słowików;
Twą lutnią jasne półkola błękitów,
Struny z poranku promyków.

3.
A po przed tobą pól urocze wdzięki,
I w lasów wiankach gór skronie,
Tu złota niwa podmucha piosenki,
Tam poklaskuje dąb w dłonie.

4.
To nuty twoje, w przyrody zaklęciu
W koło śpi dźwięków tysiące;
Drży strumień w brzegów majowem objęciu,
Jak wąż się sunie po łące.

5.
A tam daleko białe Karpat ściany
Tam wieki swe nuty piszą,
Zaklęte w lasy wodospadów piany,
Po jarów przepaściach wiszą.

Flisacy.

A. Münchheimer.

9.

Allegretto.

f 1. Hej! fli-sa-cza dzia-two! Hej! da-lej-że da-lej,
p 2. Lek-ko, ci-cho, gład-ko Nieś nas Wi-sło na-sza,

Płyń do Gdań-ska z tra-twą Po szu-mią-cej fa-li,
Na twych fa-lach ma-tko Nic nas nie za-stra-sza,

f Płyń o-cho-cza wia-ro Z bu-kiem dę-bem, so-sną,
f Bo choć nad twym szla-kiem Bu-rza się roz-sro-ży,

p I z Wi-seł-ką sza-rą Pie-śnią gwarz ra-do-sną.
Czu-wa nad fli-sa-kiem Blask o-pie-ki Bo-żej.

f Gdy brzmi na jej ło-nie Na-sza pieśń we-so-ło,
Płyń więc płyń o tra-two Pan Bóg cię o-ca-li,

Roz-brzmiewa pio-sen-ka
Płyń tra-two o-ca-li,

Wtórz-cie nam wód to-nie Wtórz-cie z szu-mem wko-ło!
Płyń z fli-sa-czą dzia-twą Da-lej, da-lej, da-lej!

ff Gdy brzmi na jej ło-nie Na-sza pieśń we-so-ło,
Płyń więc płyń o tra-two Pan Bóg cię o-ca-li,

Roz-brzmiewa pio-sen-ka
Płyń tra-two o-ca-li,

Wtórz-cie nam wód to-nie, Wtórz-cie z szu-mem wko-ło!
Płyń z fli-sa-czą dzia-twą Da-lej, da-lej, da-lej!

Pieśń wieczorna: z op. „Nocleg w Grenadzie.“

10.

Maestoso. Kreutzer.

1. Do spo - czyn - ku dzwon już, wo - ła;
2. Cie-mność no - cy wnet roz - świe - ci

Kwia - ty ma - rzą w ci - chym śnie.
Ran - nej zo - rzy wcze - sny brzask.

Świa - tło gwiazd ku zie - mi spły - wa,
Ja - sne świa - tło gwiazd przy - ga - si

Księ - życ też po nie - bie mknie.
Wscho - dzą - ce - go słoń - ca blask.

Więc kto czy - ste ma su - mie - nie Te - mu
Tak i trosk ro - zli - cznych ro - je Wnet roz -

noc przy - je - mnie spły - nie Aż ju - trzen - ka zbu - dzi
pró - szy szczę - ścia pro - mień, Po-wierz Bo - gu ży - cie

nas, Aż ju - trzen - ka zbu - dzi nas, Czas do
twe, Po - wierz Bo - gu ży - cie twe, On twym

pra - cy iść, ach czas, czas, Tak do pra - cy iść, ach czas.
oj - cem wka-żdy czas, czas, On twym oj - cem wka-żdy czas.

Marzenie.

Andantino. F. Chopin.

11.

Ach! cze - mu ser - cu smu - tno,
I znów po-wra - ca u - rok,

1. Ach! cze - - mu mi smu - tno, cze - mu peł - no
2. I znów wra - ca u - rok, znów po - wra - ca

Ach!___ smu - tno tak, i peł - no
I___ wra - ca znów, po - - wra - ca

znów I nie - speł - nio - nych ma - rzeń, nie - wy - śnio - nych
czar Tych nie - za - sty - głych pra - gnień, nie - u - chwy - tnych

Ach! dźwię-czy pieśń, ma - rze - nie
Ach! pró - żne po - żą - da - nia,

snów, Ach! dźwię - - czy ma - rze - nie w ser - cu ro - śnie
mar, Ach! pró - - żne żą - da - nia, wszy - stko skoń - czy

Ach!___ dźwię - czy pieśń
Ach!___ pró - żna chęć,

żal I pły - nie w świat we - stchnie - nie, w nie - skoń - czo - ną dal.
się Wtej nie - zmą - co - nej ci - szy, w nie - prze - spa - nym śnie.

Wilija.

Andante. Słowa Mickiewicza.

12.

1. Wi - li - ja na - szych strumie - ni ro - dzi - ca, Dno ma zło -

ci - ste i nie - bie - skie li - ca; Pię - kna Li - twinka co jej czer - pa

wo - dy, Czy - stsze ma ser - ce, śliczniejsze ja - - go - dy.

2.

Wilija w miłej Kowieńskiej dolinie,
Śród tulipanów i narcyzów płynie;
U nóg Litwinki, kwiat naszych młodzianów,
Od róż kraśniejszy i od tulipanów.

3.

Wilija gardzi doliny kwiatami,
Bo szuka Niemna swego oblubieńca;
Litwince nudno między Litwinami
Bo ukochała cudzego młodzieńca.

4.

Niemen w gwałtowne pochwyci ramiona,
Niesie na skały i dzikie przestworza,
Tuli kochankę do zimnego łona
I giną razem w głębokościach morza.

5.

I ciebie również przychodzień oddali
Z ojczystych dolin, o Litwinko biedna!
I ty utoniesz w zapomnienia fali,
Ale smutniejsza, ale sama jedna...

6.

Serce i potok ostrzegać daremnie!
Dziewica kocha a Wilija bieży;
Wilija znikła w ukochanym Niemnie,
Dziewica płacze w pustelniczej wieży.

Powrót wiosny.

[Wilhelm Wacław]

Allegro. Würfel. Tłum. O. C.

13.

1. Ra - do - ścią brzmi już las, Roz -
2. Już wró - cił mi - ły maj, Zie -

ko - szy nad - szedł czas! Wró - ci - ła znów u - ro - cza wio - - - sna, Do
le - nią lśni się gaj! Kwia - te - czki ślą woń cu - dną wko - - - ło, Pta -

ci - ła znów u - ro - cza wio - - - sna, Do
te - czki ślą woń cu - dną wko - - - ło, Pta -

do - - - sna, We - se - lem brzmi ca - ły
so - - - ło, Ra - do - ścią brzmi ca - ły

ko - ła brzmi piosn - ka, we - - se - lem brzmi ca - ły
szę - ta tak gwa - rzą Ra - - do - ścią brzmi ca - ły

las! Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo!
gaj! Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo, Hal - lo!

Powitanie lasu.

Andante. Mendelssohn.

14.

1. Któż zbu - do - wał cie - bie kto, Nie - bo -
2. Świat pu - sto - cie pła - ci długi, Tu - taj
3. Tu pod cie - niem buj - nych drzew Niech o -

ty - czny pię - kny le - sie? Ser - ce mo - je cześć ci
ci - cho, u - ro - czy - ście, Cza - sem tyl - ko szu - mią
chło - dną ży - cia tro - ski Pię - kny le - sie, two - rze

nie - sie, Rze - wnym gło - sem wiel - bię Go,
li - ście Lub my - śliw - ski za - brzmi róg,
bo - ski Od - bij e - chem strzel - ca śpiew,

Go, rze - wnym
róg, lub my -
śpiew, od - bij

rze - wnym gło - sem, rze - wnym gło - sem wiel - bię Go.
lub my - śliw - ski, lub my - śliw - ski za - brzmi róg.
od - bij e - chem, od - bij e - chem strzel - ca śpiew.

gło - sem,
śliw - ski,
e - chem,

1-3. Wi - tam

1-3. Wi - tam cię, wi - tam cię,
cię, wi - tam cię, pię - kny
pię - kny pol - ski le - sie nasz, wi - tam
pol - ski
cię pię - kny pol - ski le - sie nasz.

Pożegnanie lasu.

Moderato. Esser.

15.
1. Bądź zdrów zie - lo - ny le - sie nasz, bądź
2. Bądź zdrów pa - mię - tny u - rok twój, bądź
3. Po - że - gnać trze - ba zie - leń drzew, bądź

zdrów, bądź zdrów! Roz - sta - nia pręd - ko
zdrów, bądź zdrów! Pa - mię - tny nam kwie -
zdrów, bądź zdrów! I kwia - tów woń i

nad - szedł czas, bądź zdrów, bądź zdrów! Ach smu - tno z to - bą
ci - sty strój, bądź zdrów, bądź zdrów! Roz - ko - szna woń i
pta - szął śpiew, bądź zdrów, bądź zdrów! A je - dnak nam po

roz - stać się, Bo kie - dyż znów uj - rzy - my cię, bądź
mi - ły chłód Na - gro - dzą nas za dzien - ny trud, bądź
wszy - stek czas, Naj - mil - szy jest cie - ni - sty las, bądź

zdrów, bądź zdrów, zie - lo - ny le - sie nasz.
zdrów, bądź zdrów, pa - mię - tny u - rok twój.
zdrów, bądź zdrów, u - ro - czy le - sie nasz!

„Na Wawel.“

(Krakowiak.)

Allegretto. Słowa Ed. Wasilewskiego.

16.
1. Na Wa - wel, na Wa - wel Kra - ko - wia - ku żwa - wy,
Dzie - je two - jej zie - mi Na gro - bow - cach czy - taj,

Po - du - maj, po - tę - sknij, Nad po - mni - kiem sła - wy.
Two - ich wo - dzów gro - by U - ściskiem po - wi - taj.

1 3. Na Wa - wel, na Wa - wel Kra - ko - wia - ku żwa - wy,

Po - du - maj, po - tę - sknij, Nad po - mni - kiem sła - wy.

Fine.

Dzie - je two - jej zie - mi Na gro - bow-cach czy - taj,

Two - ich wo-dzów gro - by U - ści-skiem po - wi - taj

D.C.

2.

Popatrz się po górach,
Po dołach, równinach,
Niech dziewic miłością
Krew ci zawrzy w żyłach.
Tu twych ojców kości,
Bieleją z pod sochy,
Tam w powietrzu drgają,
Braci twoich prochy.

3.

Przyłóż usta do nich,
Słodycze wysysaj,
Na ich łonie głowę,
Do snu ukołysaj,
Do snu ukołysaj,
Niech się przyśnią tobie,
Tysiące, tysiące,
Co już legły w grobie.

Wisła.

(Mazurek.)

Tempo di Mazourka. Nowakowski.

17.

1. Jest kra - i - na, w tej kra - i - nie Kę - dy ży - je dziel-ny lud,
2. Lecz choć po - tok twój się sro - ży, Choć po dro-dze wszystko rwie,

Sta - ra Wi - sła z da-wna pły - nie Naj - pię-kniej-sza z na-szych wód.
Je-dnak do - bry lud nasz bo - ży Swą ko-chan-ką cie - bie zwie.

Jest kra - i - na, w tej kra - i - nie Kę - dy ży - je dziel - ny lud,
Lecz choć po - tok twój się sro - ży, Choć po dro-dze wszystko rwie,

Sta - ra Wi - sła z da-wna pły - nie Naj - pię-kniej-sza z na-szych wód.
Je-dnak do - bry lud nasz bo - ży Swą ko-chan - ką cie - bie zwie.

A. gdy z wio-sną pry - sną lo - dy I za - bły - śnie pię - kny maj,
I choć skar - gi nie - u - stan - ne Ob - wi - nia - ją za-wsze cię,

rall. *f*

Wnet roz-ta-cza swo-je wo-dy I ob-le-wa lu-by kraj.
On wezwaw-szy Ma-ryę Pan-nę W twe ob-ję-cia rzu-ca się.

f

p *a tempo* *f*

Zwio-sną po niej mkną ga-la-ry O-mi-ja-jąc zda-la ląd
Więc po-mi-mo ta-kie ża-le Ty się trzy-maj naszych stron

p *f*

Al-bo sta-tek si-łą pa-ry Ła-mie szpar-ko by-stry prąd!
Gdzie ko-cha-ją two-je fa-le, Gdzie brzmi dla cię piosn-ki ton.

Chór Niebian z baśni: „Czerwona czapeczka.“

F. Abt.
Tłum. T. Słoniewski.

Andante.

18.

p

1. Płon-ny twój lęk! Pan Bóg cię wy-słu-cha!
2. Płon-ny twój lęk! Pan Bóg cię u-cho-wa!

p

Cho-ciaż ma-mi-deł u-ję-ła cię gra,
On cię bez przer-wy wo-pie-ce swéj ma,

p

Ma-ra u-łu-dy przy-ćmi-ła ci du-cha,
Zsy-ła po-cie-chę oj-cow-skie-go sło-wa,

p

Bóg te-mu łas-kaw, kto u-fność w Nim ma,
Ser-ca więc twe-go roz-pró-szy się mgła;

p

mf *p* *f*

Ser-ce zaś twe skru-chy wy-da-ło jęk;
Bóg słoń-cem słońc, świa-tła roz-ta-cza wdzięk,

mf *p* *f*

mf

Bóg ser-ce zna, Więc płon-ny twój lęk!
On ser-ce zna, Więc płon-ny twój lęk!

mf

p *f*

Bóg ser-ce zna, Płon-ny twój lęk!
On ser-ce zna, Płon-ny twój lęk!

p *f* *p*

Poranek. Wstęp do baśni „Czerwona czapeczka.“

F. Abt.
Tłum. T. Słoniewski.

Maestoso.

19.

1. U - stąp się no - cy, Zdraj - czy twój cień!
2. Ru - szcie się mo - rza, Wzbu - rzcie swą toń!

Two - jéj prze - mo - cy Kru - szy się rdzeń,
Zie - mio ty bo - ża, Roz - léj - że woń!

Słoń - ce roz - ża - rza się, Zie - mia roz - ja - rza się,
Drze - wa zie - le - nią się, Ró - że czer - wie - nią się,

Wej - rzał już dzień, Wej - rzał już dzień, Słoń - ce roz - ża - rza się,
Wień - czą twą skroń_ Roz - léj - że woń! Drze - wa zie - le - nią się,

Zie - mia roz - ja - rza się, Wej - rzał już dzień, Wej - rzał już dzień!
Ró - że czer - wie - nią się, Wień - czą twą skroń_ Roz - léj - że woń!

Chór z orat: „Jozue.“

Josua Georg Friedrich

Andante maestoso.

F. Händel.

20.

W dzwo - ny bić, sztan - da - - - ry wznieść,

Dziś_____ tu świę - ci fe - sty - n świat. Sto - - - i

gmach_____ wy - sta - - wie cześć, Pie - - - śni niech u -

świę - - ci kwiat. W dzwo - ny_____ bić, sztan - da - - - ry

wznieść, Dziś_____ tu świę - ci fe - - - sty - n świat.

Wiosna.

21.

Allegretto.

K. Studziński.

pp

Hej! za - bły - sła nam wio-sen - ka Świat sie ca - ły
Ja - skó-łecz - ka, dro-bne pta - szę Nad za-gro-dą

pp

f *p*

zmie - nia w raj, Już po bło - niach brzmi pio - sen - ka,
krą - ży nam, Rzu - ca ocz - kiem na pod - da - sze,

f

f *p*

E - cho jej po - wta-rza gaj, E-chem jej wtó rzy gaj,
Chcąc gniazdecz-ko skle - ić tam, W ko-ło chat krą - ży nam,

f *p*

Ca - ły świat się zmie - nia w raj, E - chem jej
Chcąc gnia-zdecz - ko skle - ić tam, W ko - ło chat

f

ff

wtó - rzy gaj, Ca - ły świat się zmie - nia w raj.
krą - ży nam, Chcąc gnia-zdecz - ko skle - ić tam.

ff

Fine.

Piu lento.

p

Rol - nik z płu - giem ru - szył w po - le, Na fu - jar - ce
Wcie-niu list - ków na u - stro - ni, Smę - tny śpie - wak

p

rze-wnie gra, Piosn - ka sło - dzi przy-krą do - lę
na-szych pól, Sło - wik rze - wną piosn-kę dzwo - ni,

Lecz i w piosn - ce smu - tek drga. Pie - śni tej,
W któ-rej roz - -kosz drga i ból.

ra - dość żal, Smęt - ne e - - cho nie - sie w dal,

p *p*

pp

Pie - śni tej, ra-dość żal, Smęt-ne e - cho nie - sie w dal.

pp

rall.

D. C. al Fine.

„Kiedy walki.“

J. Dürrner.
Tłum. O.C.

Con moto.

22.

1. Kie - dy wal - ki stra - sznej wir Zmą - ci na - gle zy - - - cie, Al - bo gdy za - ło - by
2. Wszak - że dzie - łem Je - go rąk Są nie - bio - sa ca - - - łe, Nie - zmie - rzo - ny świa - ta

Più lento.

kir Zni - szczy na - sze szczę-ście,
krąg, Mo - drych mórz kry - sztа - ły.

Po - mnij wciąż,
Po - mnij więc,

Po-mnij wciąż; Bóg oj - cem twym, Chro - ni On, chro - ni On
Po-mnij więc i pil - nie zważ Chro - ni cię, chro - ni cię

nas skrzy-dłem swem!
ta świę - ta straż! Christ Christ Ky - ri - e, Christ Ky - ri - e, Christ Ky - ri -

e, O Bo - że, Bo - że z po - mo - - cą przyjdź nam!
e, Nasz Pan, nasz Pan, wy - słu - - cha On nas!

Prząśniczka.

F. Mair.
Tłum. O.C.

Leggiero e poco allegretto.

23.

1. Z po - ran - ną ju - trzen - ką Dzie - we - czka jak
2. O kręć się wrze - cio - no, Wić się to - bie

kwiat, Ra - do - sną pio - sen - ką Po - wi - ta ten
wić, Niech żwa - wo w mej rę - ce Mknie sre - brna ta

świat. Z ką - dzie - lą za - sia - da U cha - - tki swej
nić. Łódź ży - - cia na - sze - go Wciąż szyb - - ko też

bram, Wśród pra - cy o - cho - czej Przy - śpię - wu - je tam.
mknie, Aż wre-szcie w wie - czy - stym Po - grą - ży nas śnie.

Skarga z baśni: „Śnieżyczka.“

24.

Adagio. K. Reinecke.

p

Tu na sto - ku ja - snych gór, Śpie - wać bę - dzie

p

Śpie - wa pta - -

pta - szą chór, Za-śniesz słod-kim tu - taj snem, A do nie - bios

f *f* *p*

- szą chór, Za-śniesz słod- - - kim snem,

Poco ani-

p

z po - nad drzew, Wzla - tać bę - dzie ża - lu śpiew. Kwia - ty

p

mato.

tu o - kry - ją cię, Pro-mień słoń-ca ci za - świe-ci, Żal nasz

ci - chy tam u - le - ci Byś nie o - bu-dzi - ła się.

Tempo I.

p

Tu na sto - ku ja-snych gór, Śpie - wać bę dzie pta-szą chór,

p

Śpie - wa pta - - - szą chór,

f *p*

Za-śniesz słod-kim tu - taj snem, A do nie-bios z po-nad drzew

f *p*

Za-śniesz słod- - - kim snem,

Più animato.

pp

Wzla-tać bę - dzie ża - lu śpiew. Nad li - pa - mi wie-trzyk

pp

gra, Słod-ko śpij kró - le-wno ma, Nad li - pa - mi wie-trzyk

pp

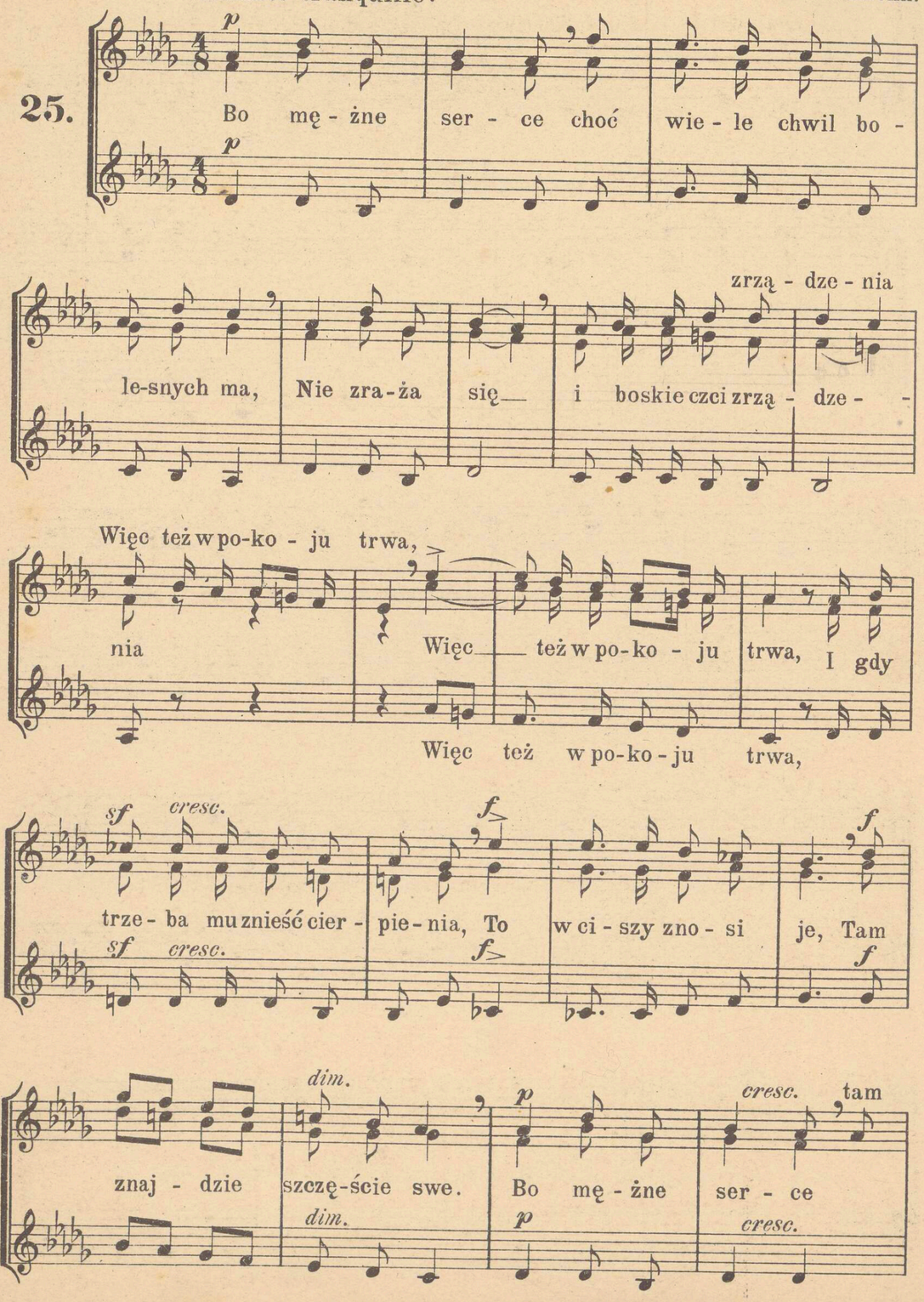
gra, Słod-ko śpij kró - le-wno ma, kró - le-wno ma.

pp

Tercet z Atalii. (o pewa) Athalia

25.

Andante tranquillo. Mendelssohn.

Tercet z orat: „Eliasz.“

26. Andante con moto. Mendelssohn.

O - czy twe wy- - so - ko wznieś, spójrz skąd

spójrz skąd

po - moc, skąd po - moc przy - bę - dzie, przy - bę - - dzie

Po - moc przyj - - dzie

ci! Po - moc przyj - - dzie od Pa - - na, przyj - - dzie

Po - moc przyj - - dzie od Pa - na

od Pa - - na Któ - - ry stwo - rzył i zie - mię, i

od Pa - na Któ - - ry stwo - rzył i zie - mię, i

Któ - - ry stwo - - - rzył i zie - mię, i

nie - bo, Je - go bo - ska moc o - chro - ni

nie - bo, Je - go bo - - ska moc o - chro - ni

nie - bo, Je - go bo - - ska moc o - chro - ni

cie - bie, od walk stra-sznych świa - ta te - - - go,

cie - bie, od walk stra-sznych świa - ta

od wszelkich burz cię chro - - - ni moc,

te - - - go, od wszelkich burz cię moc, chro - - -

moc, chro - -

- - ni. O - czy twe wy - so - ko wznieś, spójrz skąd

skąd

- - ni.

po - moc, skąd po - moc przy - bę - dzie, przy - bę dzie

po - moc, skąd przy - bę - dzie,

ci, skąd po - moc,

ci, skąd po - - - moc, skąd po - moc przy - bę - dzie ci.

„Panie Twa łaska.“

27.

Andante. N. Grell.

Pa-nie Twa łas-ka się-ga wdal, tak wdal jak

wiel-kie nie-bo jest. A Two-ja do-broć, a Two-ja

do-broć aż pod o-błoki wzno-si się. Pa-nie Twa

do-broć się-ga wdal, tak wdal jak wiel-kie nie-bo

Allegro.

jest. Al-le-lu-ja, Al-le-lu-ja,

Al-le-lu-ja, Al-le-lu-

— Al-le-lu-ja, Al-le-lu-ja, Al-

ja,

le-lu-ja, Al-le-lu-ja, Al-le-lu-ja.

Modlitwa żeglarzy sycylijskich.

28.

Lento.

Peł-na świa-tło-ści, peł-na li-to-ści, słod-ka

Pan-no Ma-ry-o! Ma-tko ko-cha-na,

nie-po-ka-la-na, Módl się, módl się za na-mi.

„Boże mocny.“

29.

Adagio. St. Moniuszko.

Bo - że mo - cny, świę - ty Bo - że, Nad Twym lu - dem

zli - tuj się! Wszak - że dłoń Twa wszy - stko mo - że,

dłoń Twa

Ach nad na - mi zli - - tuj się! A przez Sy - na

A przez

Twe - go mę - ki, Ul - żyj smu - tnej do - li tej, Łzy nam o - trzyj,

Sy - na mę - ki,

u - kój ję - ki, Bo - że wiel - ki li - tość miej, li - tość miej!

W dzień imienin.

30.

Allegro moderato. Mendelssohn.

1. Z peł - - no - ści u - - czu - cia i
przyj - mij przy - - naj - mniej te

z je - go na - - tchnie - nia, Chcąc ul - żyć po -
szcze - re ży - - cze - nia Chwil szczę - ścia wo -

trze - bie, co w głę - bi serc tkwi, Nie -
sło - dzie cier - - ni - stych twych dróg, Bo

sie - my ci pa - nie w dzień twe - go i -
tru - dy na - - u - ki i ser - ca kształ -

mie - nia, Hołd na - szej mi - -ło - ści wdzię -
ce - nia, Na - -gro - dzić ci mo - że je -

Nie - - sie - - - -
Bo tru - - - -

mf

czno - ści i czci, Nie - - sie - my ci
dy - nie sam Bóg, Bo tru - dy na -

- - my ci pa - - - - - - nie
- - dy na - - u - - - - - - ki

pa - nie w dzień twe - go i - - mie - nia Hołd
u - ki i ser - ca kształ - ce - nia, Na -

na - szej mi - - ło - ści wdzię - czno - ści i
gro - dzić ci mo - że je - - dy - nie sam

Nie - - sie - - - - - my ci
Bo tru - - - - - dy na -

f

czci. Nie - - sie - my ci pa - nie w dzień
Bóg, Bo tru - dy na - - u - ki i

f

pa - - - - - - nie
u - - - - - - ki

twe - go i - - mie - nia, Hołd na - szej mi -
ser - ca kształ - ce - nia, Na - gro - dzić ci

ło - - ści wdzię - czno - ści i czci. 2. Więc
mo - że je - - dy - nie sam

1.

2.

ff

Bóg! Żyj nam, żyj! żyj nam, żyj!

ff

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
W ŁODZI
14075
CZYTELNIA MUZYKI

Andante

Ła wi Bo ga Ma ry a Bo ża ni ca Bo ga to ja

Ze ch ce, ze ch ce o gło śnić cze ści Two jej.

Ma tko Bo ża ni co wa Ma ry ja. - Ma tko Bo ża ła ska

bie i ziemi o to Two je bie i głosi wznosząc do Cie bie Wsze

ci ska ły o wspie raj nas wsze dzie bie. Za nie wspie rze

Tobie dziś ta jem ni cę dam Wszystko Ci ję ci em wszystko co go posiadam Cowięc i ciebie

za du szy sko jem jest ta myśl Boga jest ta myśl dro ga że Ma tka Bo

jest Ma tka Bo ga. Re gi na coe li Lae ta

Alle lu ja

BUŁ
20000001172820

10.-
344802

30

i wyżs ńskich,

nau ucz.

Reskr. Wys. c. k. Minist. wyznań i oświaty z dnia 13. marca 1894 l. 2462 polecone do użytku w seminaryach naucz. męskich i żeńskich. Reskr. Wys. c. k. Rady Szkolnej krajowej z dnia 10 kwietnia 1894 l. 6257 polecone do użytku w szkołach średnich.

BIBLIOTEKA WOJEWÓDZKA W ŁODZI

Przemyśl

Nakładem Autora.

KK 52/67/10
10.5.